

Пурсишҳо ва посухҳо

Дафтари хифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди пурсиш: 157

Ақойид

**Шинохти халифаи Худованд дар замин
Аҳволи Махдӣ ва заминасозӣ барои
зухури ӯ**

**Аҳволи Мансур ва заминасозии ӯ барои
зухури Махдӣ**

Нависандаи пурсиш:

Ҳодӣ

Ахволи Маҳдӣ ва заминасозӣ барои зуҳури ӯ/ Ахволи Мансур ва заминасозии ӯ барои зуҳури Маҳдӣ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи пурсиш: Холӣ

Тарихи пурсиш: 29/06/2016

Аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло, яке аз мавонеъи аслии такшили ҳукумати Маҳдӣ алайҳи саломро вучуди ҳукуматҳои тоғутии феълӣ медонанд, дар ҳоле ки бештари ин ҳукуматҳо монанди ҳукумати Эрон, на танҳо худро монеъи зуҳур намедонанд, бал худро аз пештозони заминасозӣ барои зуҳури Маҳдӣ алайҳи салом медонанд ва ҳар коре мекунад, онро заминасозӣ барои зуҳур медонанд.

Аввал инки чи тавр бояд ба ин ҳукуматҳо фаҳмонд ки дар масири дурусте нестанд ва монеъи аз ташкили ҳукумат барои Маҳдӣ алайҳи салом ҳастанд?!

Дуввум ҳол ки ҳокимони ин ҳукуматҳо намехоҳанд худ канор бираванд, вазифаи мардум ва ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ, барои бардоштани ин монеъи бузург чист ва чи коре метавонанд анҷом диҳанд?

Посуҳ ба пурсиши шумораи: 19

Тарихи посуҳ ба пурсиш: 04/07/2016

Лутфан ба нукоти зер таваҷҷуҳ фармойед:

Аввалан заминасонӣ барои зуҳури Маҳдӣ алайҳи салом як унвони мубҳам ва сайёл нест, балки маънои мушаххас ва собите дорад ва он ҳамоно даъвати мардум ба итоъат аз Маҳдӣ алайҳи салом ба ҷойи итоъат аз ғайри ӯ ва ташвиқи онон ба эҷод ва ҳифзи ҳукумати ӯ ба ҷойи эҷод ва ҳифзи ҳукумати дигарон аст ва бо ин васф, касе ки акси ин корро анҷом медиҳад, ба ин тартиб ки мардумро ба итоъат аз худ монанди итоъат аз Маҳдӣ алайҳи салом даъват мекунад ва ба эҷоду ҳифзи ҳукумати дигарон ба ҷойи эҷод ва ҳифзи ҳукумати он ҳазрат ташвиқ менамояд, заминасозии зуҳури он ҳазрат нест, балки ба рӯшанӣ монеъи зуҳури он ҳазрат аст, агарчи аз фарти беҳаёӣ ва авомфиребӣ, худро заминасозии зуҳури он ҳазрат бишуморад; Монанди барҳӣ ҳокимони минтақа ки итоъат аз худро монанди итоъат аз Маҳдӣ алайҳи салом вочиб

Аҳволи Маҳдӣ ва заминасозӣ барои зуҳури ӯ/ Аҳволи Мансур ва заминасозии ӯ барои зуҳури Маҳдӣ

медонанд ва дағдағае чуз ҳифзи ҳукумати худ ба ҳар наҳви мумкин надоранд, то ҳадде ки мӯътақиданд ҳифзи ҳукумати онон <<Аз ҳифзи як нафар валув имоми аср бошад аҳмияташ бештар аст>> (Саҳифаи нур, ҷ15, с221) ва аз ин рӯ, бо даъвати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло ба сӯй ҳукумати он ҳазрат муҳолифат мекунад.

Сониян ҳар ҳокими мусалмоне ки ба сӯй Худованд тавба кунад, метавонад заминасозии зуҳури Маҳдӣ алайҳи салом бишавад ва он ба ин тартиб аст ки эълон кунад:

1 . Даъвати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъолоро мепазирад ва бидуни чашмдоште аз он ҳимоят мекунад.

2 . Мардумро муваззаф ба итоъат аз худ намекунад, балки муваззаф ба итоъат аз Маҳдӣ алайҳи салом медонад ва барои худ ҳаққи ҳокимият қобил нест.

3 . Мутаъаххид ба канорагирӣ аз ҳукумат ва воғузори он ба Маҳдӣ алайҳи салом бидуни қайд ва шарт аст ва ҳукми ӯ дар бораи худро мепазирад.

4 . Ҳаминаи интиқоли ҳукумат ба Маҳдӣ алайҳи саломро амалан ва бо эҷоди бистаҳои иҷроӣ ва зарфиятҳои қонунӣ фароҳам мекунад.

5 . Тазминҳои лозим барои ҳифзи амният ва озолии Маҳдӣ алайҳи салом дар сарзамини худро ироъа ва барои ҷалби эътимоди ӯ талош мекунад.

6 . Неруҳои мусаллаҳро барои ҳифозат аз Маҳдӣ алайҳи салом дар ҳар нуқтаи ҷаҳон омода ва басейҷ мекунад.

7 . Аз мардум барои Маҳдӣ алайҳи салом байъат мегирад ва онро барои ҳимоят аз ӯ тарбият ва созмондиҳӣ мекунад.

Рӯшан аст ки ҳаргоҳ яке аз ҳокимони мусалмон ҳамаи ин ҳафт корро бо имон ва ихлоси кофӣ анҷом диҳад, ба наҳве ки аз назари коршиноси одил ва мустақиле монанди аллома Мансури Ҳошими

Ахволи Махдӣ ва заминасозӣ барои зуҳури ӯ/ Ахволи Мансур ва заминасозии ӯ барои зуҳури Махдӣ

Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло муносиб ва қаноъатбахш бошад, замина барои зуҳури Махдӣ алайҳи салом фароҳам мешавад ва зуҳури он ҳазрат пас аз фароҳам шудани заминааш ҳатмӣ аст. Он гоҳ он ҳазрат дар бораи чунин ҳокими мусалмоне ба суратӣ одилона ҳукм мефармояд ва қатъан тавба ва ислоҳи ӯро дар назар мегирад ва бо дар назар гирифтани он, чи басо ӯро авф ва дар симаташ ибқо мекунад ё кори дигаре анҷом медиҳад ки худ ба он огохтар аст.

Солисан ҳар ҳокими мусалмоне ки ба сӯй Худованд тавба накунад, ба ин маъно ки пас аз шунидани даъвати аллома Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло, бар рӯйкарди пешини худ пой бифишорад ва корҳои ҳафтгонаи фавкро анҷом надихад, душмани Худованд ва Паёмбари Ӯ саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ва муфсиди дар замин шумурда мешавад ва табъан муқобила бо ӯ бо риёяти маротиби амри ба маъруф ва найҳи аз мункар, бар ҳар мусалмоне воҷиб аст; Чунонки аллома Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло дар бораи чунин ҳокиме фармудааст:

<Ҳар кас ҷуз Махдӣ, мусалмононро ба байъати бо хеш даъват кунад, имоме аст ки ба сӯй оташ даъват мекунад; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾ (Қасос/ 41); <<Ва ононро имомоне сохтем ки ба сӯй оташ даъват мекунанд>>, бал тоғуте аст ки ба ҷои Худованд парастии мешавад ва пайравонашро аз нур ба торикӣ берун мебарад; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (Бақара/ 257); <<Ва касоне ки кофир шуданд, сарпарастонашон тоғутанд, ононро аз нур ба торикӣ берун мебаранд, онон ҳамнишинони оташанд ва дар он ҷовидон ҳоҳанд буд>>; Бал ҳар кас ҷуз Махдӣ, мусалмононро бо силоҳи худ бизанад то дар байъати ӯ дохил шаванд, бо Худованд ва халифаи Ӯ, ба муҳориба бархоста ва дар замин фасод ангехтааст ва сазои касоне ки бо Худованд ва халифаи Ӯ, ба муҳориба бар меҳезанд ва дар замин фасод меангезанд, ҷуз ин нест ки кушта шаванд ё ба дор овехта шаванд ё дастҳо

ва пойхошон ба хилофи ҳам бурида шавад ё аз замин ронда шаванд; Чунонки Худованд фармудааст: **﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ جِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾** (Маъида/33); <<Сазой касоне ки бо Худованд ва Паёмбараш ба ситез бар меҳезанд ва дар замин фасод меангезанд чуз ин нест ки кушта ё ба дор овехта шаванд ё дастҳо ва пойхошон ба хилофи ҳам бурида шавад ё аз замин ронда шаванд; Он барояшон хорие дар зиндагии дунёст ва барояшон дар охират азобӣ бузург хоҳад буд>> Ва ман агар дар замин тамаккун ёбам, ононро ба сазой аъмолашон хоҳам расонд; Чароки бардоштани онон аз сари роҳи Маҳдӣ, бар ҳар мусалмоне ки мутамаккин аз он бошад, вочиб аст.> (Бозгашт ба Ислом, с314)

Бинобарин, вазифаи мусалмонон дар ҳар як аз кишварҳои Исломи он аст ки ҳокими худро бо гуфтори нарма ба сӯй қорҳои ҳафтгонаи фавқ даъват кунанд. Пас агар даъвати ононро пазируфт, бо ӯ дар анҷоми қорҳои ҳафтгонаи фавқ ҳамкорӣ кунанд ва агар даъвати ононро напазируфт, ӯро бо гуфтори саҳт ба сӯй қорҳои ҳафтгонаи фавқ даъват кунанд то даъвати ононро бипазирад ва агар боз ҳам даъвати ононро напазируфт, ӯро бо фаъолиятҳои маданӣ ва аз ҷиҳати сиёсӣ ва иқтисодӣ тахти фишор қарор диҳанд то даъвати ононро бипазирад ва агар боз ҳам даъвати ононро напазируфт, ӯро барқанор кунанд ва касеро ба қойи ӯ бигуморанд ки қорҳои ҳафтгонаи фавқро анҷом медиҳад ва агар ҳозир ба қанорагирӣ нашуд, бо ӯ бичанганд то қангоме ки ҳозир ба қанорагирӣ шавад ё қорҳои ҳафтгонаи фавқро анҷом диҳад ва агар қасе дар қанги бо ӯ қушта шавад, шаҳид аст ва монанди қасе аст ки дар қикоби Маҳдӣ алайҳи салом қушта шудааст.

Ин маънои заминасозӣ барои зуҳури Маҳдӣ алайҳи салом аст ки аллома Мансури Қошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло бунёни онро ниҳода ва дар ҳоли тарроҳӣ ва иҷроии он аст, дар ҳоле ки бархӣ ҳокимони минтақа аз он метарсанд ва пешгирӣ мекунанд. Бо ин васф, ҳар қас меҳаҳад ба аллома Мансури Қошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло мулҳақ шавад то ба эҷоди ҳукумати Маҳдӣ

Ахволи Маҳдӣ ва заминасозӣ барои зуҳури ӯ/ Ахволи Мансур ва заминасозии ӯ барои зуҳури Маҳдӣ

алайҳи салом ёрӣ расонад ва ҳар кас меҳодад ба барҳӣ ҳокимони минтақа мулҳақ шавад то ба ҳифзи ҳукумати онон ёрӣ расонад; Чунонки Худованд фармудааст: **﴿قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ﴾** (Исроъ/ 84); <<Бигӯ ҳар кас ба шеваи худ амал кунад, пас Парвардигоратон ба касе ки ҳидоятёфтатар аст донотар аст>>!

Таълиқи шумора: 1
Нависандаи таълиқ: **Меҳрубон**

Тарихи таълиқ: 16/06/2019

Дар қисмате аз посух ба пурсиши 157 омадааст: <<Агар (ҳокими золим) ҳозир ба канорагирӣ нашуд, бо ӯ бичангед то хангоме ки ҳозир ба канорагирӣ шавад ё корҳои ҳафтгонаи ғавқро анҷом диҳад>>. Оё чангидане ки дар инҷо зикр шудааст, ниёз ба изни имом Маҳдӣ алайҳи салом надорад? Ба таври куллӣ, оё чангидан ба василаи силоҳ бо ҳокимони золим дар замони ғайбати имом Маҳдӣ алайҳи салом ҷойиз аст?

Посух ба таълиқи: 1

Тарихи посух ба таълиқ: 19/06/2019

Чангидан бо ҳокими золим, ҳаргоҳ барои ҳоким кардани Маҳдӣ алайҳи салом ба ҷойи ӯ бошад, ниёз ба изни Маҳдӣ алайҳи салом дорад; Чароки бидуни изни Маҳдӣ алайҳи салом бенатиҷа хоҳад буд, вале ҳаргоҳ барои водоштани ӯ ба канорагирӣ ё заминасозӣ барои зуҳури Маҳдӣ алайҳи салом бошад, ниёз ба изни Маҳдӣ алайҳи салом надорад; Чароки бидуни изни ӯ натиҷа хоҳад дошт. Оре, чангидан бо ҳокими золим барои водоштани ӯ ба канорагирӣ ё заминасозӣ барои зуҳури Маҳдӣ алайҳи салом, оҳарин мартаба аз маротиби амри ба маъруф ва наҳӣ аз мункар аст ва танҳо хангоме ҷойиз аст ки маротиби қаблии амри ба маъруф ва наҳӣ аз мункар муъассир воқеъ нашаванд; Чунонки дар ҳадиси мутаботири Набавӣ ба ин нукта ишора шуда ва дар васфи заминасозии зуҳури Маҳдӣ алайҳи салом омадааст: **﴿يَسْأَلُونَ الْحَقَّ فَلَا يُعْطَوْنَ، ثُمَّ يَسْأَلُونَ فَلَا يُعْطَوْنَ، ثُمَّ يَسْأَلُونَ فَلَا يُعْطَوْنَ﴾**; <<Пас ҳақро мутолиба мекунамд вале ба онон дода намешавад, сипас онро мутолиба мекунамд вале ба онон дода намешавад, сипас онро мутолиба мекунамд вале ба онон дода намешавад, пас ба чанг рӯй меоваранд ва ба пирӯзӣ мерасанд, пас чизе ки мутолиба карданд ба

Аҳволи Маҳдӣ ва заминасозӣ барои зуҳури ӯ/ Аҳволи Мансур ва заминасозии ӯ барои зуҳури Маҳдӣ

онон дода мешавад вале онро наменпазиранд то инки онро ба марде аз аҳли байти ман месупоранд>>. Ин ҷангидан, мисдоқи хуруҷ бар ҳокими золим аст ки дар китоби <<Бозгашт ба Ислому>> (с64) ҷойиз доништа шудааст; Чароки гунаи дифоъи маҳсуб мешавад, на чиҳоди ибтидоӣ ва ҳадаф аз он маҷбур кардани ҳокими золим ба канорагирӣ ё адолат аст. Бо ин ҳол, ҳақ он аст ки ҳаргоҳ иддаи кофӣ аз мардум, маротиби қаблии амри ба маъруф ва наҳӣ аз мункаро анҷом диҳанд, Маҳдӣ алайҳи салом бо онон тамос мегирад ва ба онон барои ҷанг бо ҳокими золим изн медиҳад, балки чи басо худ бо онон ҳамроҳӣ мекунад; Чунонки дар ҳадиси Набавӣ ба ин нукта ишора шуда ва дар васфи парчамҳои сиёҳи Хуросонӣ омадааст: «فَانَّ فِيهَا خَلِيفَةُ اللَّهِ الْمَهْدِيَّ» <<Ҳароина халифаи Худованд Маҳдӣ дар миёни онҳост>>.

Дафтари ҳифз ва наشري осори
Мансури Ҳошими Хуросонӣ
Бахши посухгӯӣ ба пурсишҳо

Бо наҳзати

«Бозгашт ба Ислому»

ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Линки мавриди
назари худ

Саҳифаи фејсбук
пайгоҳ

Саҳифаи канал
тестиронии пайгоҳ